

Daniel Kitabı - Yüz Elli Dokuz Numara

Daniel'in görümündeki üç melekî dokunuşun açığa çıkarılması: bir peygamberlik vahyi

Jeff Pippenger
2024-03-26

Onuncu bölümde Daniel'e üç kez dokunulur ve bu üç dokunuş, Daniel'in "mareh", yani görüme bizzat üç kez maruz kalmasına tekabül eder. İlk ve son görünüşler, İsa Mesih'in Vahyinin habercisi olan Cebrail'inkilerdi. Cebrail, Baba tarafından Kendisine verilmiş olan mesajı Mesih'ten alıp, onu kiliselere gönderecek olan peygambere ileten kişidir.

Ama sana gerçeğin kitabında kaydedilmiş olanı bildireceğim; bu konularda benim yanımda duran hiç kimse yoktur, yalnızca önderiniz Mikail. Daniel 10:21.

Cebrail, yaratılmış bir varlık olduğunu biliyor ve bu yüzden Vahiy Kitabı'nda Yuhanna'ya kendisine tapmamasını açıkça söyledi.

Onun ayaklarına kapanıp ona tapınmak istedim. Fakat o bana dedi ki, Sakın bunu yapma; ben seninle ve İsa'nın tanıklığına sahip olan kardeşlerinle birlikte bir kulum. Tanrı'ya tapın; çünkü İsa'nın tanıklığı peygamberlik ruhudur. Vahiy 19:10.

Bu nedenle peygamberlik öğrencisi, Cebrail'in "gerçeğin kitabında yazılı olan"la bağlantılı olarak kendisinden üstün kimse bulunmadığını belirtmesinin nedeninin belirli bir peygamberlik amacı olduğunu anlamalıdır. Yalnızca Mesih'in Kutsal Yazıları kendisinden daha iyi anladığı gerçeğini belirttiğinde, Mesih'i "prensiz Mikael" olarak tanımlar. Ama Mikael yalnızca bir prens değildir, başmelektir.

Yine de başmelek Mikail, İblis'le çekişip Musa'nın bedeni konusunda tartıştığında, ona karşı sövgü dolu bir suçlamada bulunmaya cüret etmedi; ama "Rab seni azarlasın" dedi. Yahuda 7.

Dolayısıyla üç dokunuşun üçü de melekî dokunuştur ve Daniel'in "mareh" görümünü yaşadığı üç seferin her biri melekîdir. Daniel'e üçüncü kez dokunulması, güçlendirilmesi içindir; çünkü daha önce, ikinci dokunuşa gücünü yitirmişti.

Sonra yine insan görünümünde biri geldi ve bana dokundu; beni kuvvetlendirdi ve dedi ki: "Ey çok sevilen adam, korkma; esenlik seninle olsun; güçlü ol, evet, güçlü ol." Benimle konuştuktan sonra kuvvet buldum ve dedim ki: "Efendim konuşsun; çünkü beni kuvvetlendirdin." Sonra dedi ki: "Sana niçin geldiğimi biliyor musun? Şimdi Pers prensiyle savaşmak üzere geri döneceğim; ben gittikten sonra ise işte, Yunanistan'ın prensi gelecek." Daniel 10:18-20.

Cebrâil, Daniel'e, ona "sana niçin geldiğimi biliyor musun?" diye sorduğunda, "son günlerde halkının başına gelecek olanları" Daniel'e "anlatmaya" geldiğini hatırlatır. Son günlere dair Daniel'e öğretmiş olduğu şeylerle uyum içinde, Cebrâil ardından, "Pers kralıyla savaşmaya döneceğim; ve ben çıktığım zaman, işte, Yunan kralı gelecek" der. Sonra, son günlerde yüz kırk

dört binin başına gelenleri tasvir eden on birinci bölümün peygamberlik anlatısına başlar. Bu peygamberlik anlatısı, “Pers kralı” ve “Yunan kralı” ile olan savaş bağlamı içine yerleştirilmiştir.

Büyük Kiros ile Büyük İskender arasında gerçekte iki yüz yıldan fazla zaman vardı. Ancak Vahiy kitabının on birinci bölümündeki büyük depremde, son hareketler hızla gerçekleşir ve kuzeyin sahte kralı altıncı krallığı fetheder etmez, Yunanistan tarafından temsil edilen on kraldan oluşan yedinci krallık krallıklarını canavara vermeyi hemen kabul eder.

Bir düzeyde “mareh” görünümü, Daniel’in onuncu bölümünde yedi kez kullanılmaktadır. Bu yedi kullanımdan dördünü ele aldık ve ilk değinimin, Koreş’in üçüncü yılından önce Daniel’in görünümü anladığımı Daniel’in belirttiği yer olduğunu tespit ettik. Sonraki üç değinimde, her bir görüme eşlik eden üç dokunuş, Daniel’in yirmi bir günlük yasın ardından uyanırken yaşadığı tecrübeyi tanımlamaktadır. Onun diriliş niteliğindeki uyanışı, ebedî müjdenin üç aşamalı süreci üzerine yapılandırılmıştır ve bu üç aşama meleklerle temsil edilir; ancak ikinci aşama, Musa’yı ölümden kaldırıp göğe nakleden Kişi olan başmelek Mikail’dir.

“Görüm” sözcüğünün onuncu bölümde geçtiği diğer üç yerde kullanılan kelime “mareh” değil, “marah”tır. “Marah”, “mareh”in dişil biçimidir. Bir görüm anlamına gelir; nedensel anlamda ise bir “ayna” ya da “bakma camı” demektir. Tanımının anahtarı, onun “nedensel” olmasıdır. Bu, “görünüş”ün görünümüdür; ancak cinsiyeti bakımından farklıdır ve böylece farklı bir peygamberlik mesajını tanımlar. Tanımında yer alan “ayna” ifadesinin ima ettiği üzere, görünümü görenler bir tür yansımaya görürler. Sözcüğün “nedensel” olan unsuru budur. “Marah” bağlamında nedensel bir sözcüğün tanımı derindir.

"Causative" terimi, nedensellik kavramıyla ya da bir şeyin gerçekleşmesine neden olma eylemiyle ilişkilidir. Dilbilimde, özellikle fiil biçimbiliminde, ettirgen çatı, bir fiilin öznesinin fiilin betimlediği eylemi başka bir kişi ya da şeye yaptırdığını belirten bir dilbilgisel yapıdır. Örneğin, İngilizcede, "to read" fiili, "to make someone read" dediğimizde ettirgen hale gelir. Burada özne, okuma eylemini başka bir kişiye yaptırmaktadır.

Ettirgen biçim, öznenin fiilin ifade ettiği eylemi meydana getirmekten sorumlu olduğunu gösterir. "Ettirgen", bir eylem ya da olayın gerçekleşmesine nasıl neden olduğunu ifade eder. Daniel’in İbranice "marah" sözcüğünü kullandığı üç durumda, seyredilen görüm, seyredeni seyrettiği surete dönüştürür.

Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Hiddekel denilen büyük nehrin kıyısındaiken, gözlerimi kaldırıp baktım; işte, keten giysiler giymiş bir adam vardı; beline Ufaz’ın saf altını kuşanmıştı. Bedeni de beril gibiydi, yüzü şimşeğin görünümü (mareh) gibiydi, gözleri ateşten kandiller gibiydi; kolları ve ayakları görünüşte cilalı tunç gibiydi ve sözlerinin sesi büyük bir kalabalığın sesi gibiydi. Ben, Daniel, yalnız ben görüyü (marah) gördüm; çünkü benimle olan adamlar görüyü (marah) görmediler; ama üzerlerine büyük bir titreme çöktü, öyle ki saklanmak için kaçtılar. Böylece yalnız kaldım ve bu büyük görüyü (marah) gördüm; bende hiç güç kalmadı, çünkü görkemim içimde çürümeye dönüştü ve bütün gücümü yitirdim. Yine de sözlerinin sesini duydum; ve sözlerinin sesini işittiğimde, yüzüm yere dönük olarak yüzüstü derin bir uykuya daldım. Daniel 10:4-9.

Yas tutulan yirmi bir günün sonunda—ki bu son günler, iki tanığın sokakta ölü kaldığı üç buçuk günle örtüşür—Daniel'e aniden Mesih'in görünüşü gösterildi; O'nun görünüşü de "şimşegin görünüşü (mareh) gibiydi." Bu olay, Vahiy'in on birinci bölümündeki üç buçuk günün sonunda bir ayrılığa yol açar; çünkü Daniel'le birlikte olan adamlar "görümü (marah) görmediler; fakat üzerlerine büyük bir titreme düştü, öyle ki saklanmak için kaçtılar. Bu yüzden" Daniel "yapayalnız kaldı," ama "benimle birlikte olan adamlar görümü (marah) görmediler; fakat üzerlerine büyük bir titreme düştü, öyle ki saklanmak için kaçtılar."

Daniel'in yalnızken gördüğü görünüm, Daniel'i görünümün suretine dönüştüren dişil, sebep olan bir görümdü. Bu dönüşüm, Daniel'in insani gücünün ondan alınması ve güzelliğinin çürümeye dönmesiyle gerçekleşti.

Ruhun mesken tuttuğu ve aracılığıyla iş gördüğü bizzat beden Rab'be aittir. Yaşayan mekanizmanın herhangi bir parçasını ihmal etmeye hakkımız yoktur. Canlı organizmanın her bölümü Rab'be aittir. Kendi fiziksel organizmamız hakkındaki bilgi, her bir uzvun doğruluğun bir aracı olarak Tanrı'ya hizmet etmesi gerektiğini bize öğretmelidir.

İnsanın kalbindeki kibiri Tanrı'dan başka hiç kimse yenemez. Kendimizi kurtaramayız. Kendi kendimize yeniden doğamayız. Göksel saraylarda şöyle bir ilahi söylenmeyecek: Kendimi seven ben, kendimi yıkayan ben, kendimi kurtaran ben; yücelik ve onur, bereket ve övgü bana olsun. Oysa bu, bu dünyada birçok kişinin söylediği şarkının ana temasıdır. Uysal ve yürekten alçakgönüllü olmanın ne demek olduğunu bilmiyorlar; ve bundan kaçınabiliyorlarsa, bunu bilmeye de niyetleri yok. Müjdenin bütünü, Mesih'ten, O'nun uysallığını ve alçakgönüllülüğünü öğrenmekten ibarettir.

"İmanla aklanma nedir? Bu, Tanrı'nın insanın görkemini toprağa sermesi ve onun kendi başına yapamayacağı şeyi onun için yapmasıdır." Testimonies to Ministers, 456.

İmanla aklanma deneyimi, insanın görkemini toza sermede Tanrı'nın işidir. Daniel'le birlikte olan adamların kaçmak zorunda kaldığı görünüm, Mesih'in görünüşünün "ettirgen" dişil görünümüydü ve Daniel'in kendi doğruluğu toza serildikten hemen sonra, mesajı iletmesi için Daniel'i nihayetinde güçlendiren üç melekî dokunuş verildi.

1888 yılında, İhtiyarlar Jones ve Waggoner tarafından sunulduğu şekliyle imanla aklanma mesajıyla güçlü melek indi. Aynı melek, 11 Eylül 2001'de yine aynı imanla aklanma mesajıyla indi. Bu, yüz kırk dört binin mühürlenmesinin başlangıcını işaret etti. Yüz kırk dört binin mühürlenmesinin sonunda, başlangıçtaki mesaj tekrarlanır; çünkü İsa her zaman bir şeyin sonunu o şeyin başlangıcıyla gösterir.

11 Ağustos 1840'ta aynı melek indi ve 1840'tan 1844'e kadar tamamlanan üç adımı başlattı. Bu üç adım şunlardı: 11 Ağustos 1840'ta birinci meleğin güçlendirilmesi, 19 Nisan 1844'te ikinci meleğin gelişi ve 22 Ekim 1844'te üçüncü meleğin gelişi. Bu tarihe, 11 Eylül 2001'de üç melekten ilkinin inişini önceden haber verdi; bunu 18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığında ikinci meleğin gelişi izledi ve yakında çıkarılacak Pazar yasası sırasında üçüncü meleğin gelişiyle sonuçlanır.

O tarihsel sürecin sonunda, Vahiy'in on birinci bölümünde ve Daniel'in yirmi bir günlük yas tutuşunda temsil edildiği gibi, Mikail sokaklardaki üç buçuk günlük ölümün ardından Musa ve İlyas'ı diriltmek için indiğinde, Mesih yine iner. Önce yüceliğinin görünümünü sunar; bu görünüm insanın görkemini toprağa serer ve bir ayrışma doğurur. Daniel yere kapanınca ve "nedensel" dışıl görünümü seyrederek değişime uğradıktan sonra, Cebrail ona ilk kez dokunur ve onu titreyen ayakları üzerinde doğrultur.

Sonra başmelek Mikail "Musa'yı diriltmek" için iner ve Daniel'e ikinci kez dokunur; gerçekte Rab ile konuşmakta olduğu gerçeğinin ağırlığı altında onu güçsüz bırakır. Ardından Cebrail gelir ve ona üçüncü kez dokunur; yakında çıkacak Pazar yasası bağlamında bayraktarlık görevi için onu güçlendirir. Bu üç dokunuş, her ne kadar tek bir günde gerçekleşseler de, Vahiy 14'teki üç meleğin sembolleridir.

Birinci meleğin deneyimi, Mesih'in şimşek gibi görünmesi, ayıran "nedensel" görünüm ve Daniel'i insanî görkemini tozundan kaldıran ilk dokunuşu içerir. Birinci melek, ilkinde yer alan üç adımın tümüne sahiptir; çünkü ilk mesajı temsil eder. İlk dokunuşun 9'dan 11'e kadar olan ayetlerde kaydedilmiş olması tesadüf değildir.

Yine de sözlerinin sesini işittim; ve sözlerinin sesini işittiğimde, yüzüstü derin bir uykuya daldım; yüzüm de yere dönüktü. Ve işte, bir el bana dokundu ve beni dizlerimin ve ellerimin avuçları üzerine kaldırdı. Bana dedi ki: Ey Daniel, çok sevilen adam, sana söylediğim sözleri anla ve ayağa kalk; çünkü şimdi sana gönderildim. Bu sözü bana söyleyince, titreyerek ayağa kalktım. Daniel 10:9-11.

Mesih'in bizzat gerçekleştirdiği ikinci dokunuş tecrübesi, Daniel'i konuşamaz durumdan, Rab'biyle konuşabilir bir duruma getirir. İkinci dokunuşta Daniel'in nefesi yoktur; bu yüzden burada Hezekiel'in otuz yedinci bölümdeki ilk mesajı tekabül eden bir noktada temsil edilir.

Bana bu sözleri söylediğinde yüzümü yere çevirdim ve dilim tutuldu. Ve işte, insan suretinde biri dudaklarıma dokundu; o zaman ağzımı açtım, konuştum ve karşımda duran kişiye şöyle dedim: Ey efendim, bu görünüm yüzünden kederler üzerime çöktü ve bende hiç güç kalmadı. Çünkü bu efendimin kulu olan ben, bu efendimle nasıl konuşabilirim? Bana gelince, hemen bende hiçbir güç kalmadı; içimde nefes de kalmadı. Daniel 10:15-17.

Hezekiel'in ikinci mesajında, kemiklerin üzerine dört rüzgârdan gelen bir mesaj üflensin ki, yaşasınlar ve kudretli bir ordu olarak ayağa kalsınlar. O ordunun güçlendirilmesi üçüncü dokunuşla temsil edilir.

Sonra yine insan görünümünde biri geldi ve bana dokundu, beni güçlendirdi. Ve dedi: Ey çok sevilen adam, korkma; sana esenlik olsun, güçlü ol, evet, güçlü ol. O bana konuşunca güçlendim ve dedim: Efendim konuşsun; çünkü beni sen güçlendirdin. O zaman dedi: Sana niçin geldiğimi biliyor musun? Şimdi de Pers prensiyle savaşmak için geri döneceğim; ve ben gidince, işte, Yunanistan prensi gelecek. Ama sana gerçeğin yazısında kaydedilmiş olanı göstereceğim; bu konularda benimle birlikte duran hiç kimse yok, yalnız sizin prensiniz Mikail. Ben de, Medli Darius'un birinci yılında, ben, onu desteklemek ve güçlendirmek için yanında durdum. Ve şimdi sana gerçeği göstereceğim. İşte, Pers'te daha üç kral ayağa

kalkacak; dördüncüsü ise hepsinden çok daha zengin olacak; ve servetinden gelen gücüyle hepsini Yunanistan krallığına karşı kışkırtacak. Daniel 10:18-11:2.

Hezekiel'in otuz yedinci bölümünde iki tanığa hayat veren mesaj, üçüncü vay'ın İslâm mesajıdır; fakat satır üzerine satır, Cebrâil'in, Mikail'in Musa'yı ayağa kaldırıp bir sancak olarak göğe almasını tasvir eden örnekte tanımladığı mesaj, Amerika Birleşik Devletleri'nin son başkanının mesajıdır. Bu, 2020'de öldürülen altıncı başkanın (Cumhuriyetçi boynuzun) mesajıdır; tıpkı gerçek Protestan boynuzun da öldürülmüş olması gibi. Daniel'in anlatısında, gerçek Protestan boynuz için tutulan yas günlerinden gelen diriliş, Cumhuriyetçi boynuzun dirilişinin teşhisine götürdü.

Daniel'in onuncu bölümünde "görüm" ya da "görünüş" sözcüğü yedi kez kullanılır. Bu yedi atfın hepsi aynı İbranice sözcükle belirtilmiştir; ancak bunların üçünde sözcük dişil biçimdedir, öteki dördünde ise eril biçimdedir. Yedi, yetkinliğin sayısı olduğundan ve yediye eşit olan üç-dört birleşimi, Vahiy kitabının başlıca bir özelliği olduğundan, orada yedi kilisenin son üçü, yedi mührün son üçü ve yedi borazanın son üçü, ilk dördünden özellikle ayırt edilir.

Daniel ve Vahiy kitapları aynı kitaptır ve bu anlamda Daniel ve Yuhanna aynı son gün sembolüdür. Onuncu bölümdeki Mesih görümü, Vahiy'in birinci bölümündeki Mesih görümüdür.

Vahiy'in birinci bölümünde, Yuhanna arkasında bir ses duyar ve konuşanı görmek için döner.

Rab'bin gününde Ruh'taydım ve arkamda boru sesi gibi güçlü bir ses duydum. Şöyle diyordu: "Ben Alfa ve Omega'yım, ilk ve sonum; gördüğünü bir kitaba yaz ve onu Asya'daki yedi kiliseye gönder: Efes'e, Smirna'ya, Bergama'ya, Tiyatira'ya, Sardis'e, Filadelfya'ya ve Laodikiya'ya." Vahiy 1:10, 11.

İster Daniel'in onuncu bölümündeki üç dokunuş, ister Vahiy'in birinci bölümündeki aynı görü, ister Hezekiel'in otuz yedinci bölümündeki iki mesaj, ister Yeşaya'nın sunaktan alınmış canlı bir korla dokundurulması olsun, bu tecrübe son uyarı mesajının güçle donatılışını tanımlamaktadır ve o mesaj 2023 yılının Temmuz ayında iki şahidin dirilişiyle başlar. Daniel, Yuhanna, Hezekiel ve Yeşaya'nın hepsi, arkasındaki "eski yollar"dan gelen "sesi" işiten ve "kimi göndereyim?" diye soran bir habercinin temsilcisidir. O haberci, "İşte ben, beni gönder," diye karşılık verdiğinde, güçlendirilir ve çölde haykıran biri olarak sesini yükseltir. "Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin."

Bu çalışmaya bir sonraki makalemizde devam edeceğiz.

Az önce anlatılan olayda melek Cebrail, Daniel'e o sırada alabileceği bütün öğretiyi ilettili. Ancak birkaç yıl sonra peygamber, henüz tam olarak açıklanmamış konularda daha fazlasını öğrenmek istedi ve yine Tanrı'dan ışık ve bilgelik aramaya koyuldu. 'O günlerde ben, Daniel, üç tam hafta yas tuttum. Lezzetli yiyecek yemedim, ağzıma ne et ne de şarap girdi, kendime hiç yağ sürmedim.... Sonra gözlerimi kaldırıp baktım ve işte keten giysiler giymiş bir adam; beline Ufaz'ın saf altınından bir kuşak bağlamıştı. Bedeni de beril gibiydi, yüzü şimşeğin görünüşü gibiydi, gözleri ateşten kandiller gibiydi; kolları ve ayakları parlatılmış tunç rengine benzerdi ve sözlerinin sesi bir kalabalığın sesi gibiydi' (Daniel 10:2-6).

Bu betimleme, Mesih'in Patmos Adası'nda ona vahyedildiğinde Yuhanna'nın verdiği betimlemeye benzer. Bizzat Tanrı'nın Oğlu Daniel'e göründü. Rabbimiz, son günlerde nelerin gerçekleşeceğini Daniel'e öğretmek için bir başka melek gelir.

Dünyanın Kurtarıcısı tarafından açığa çıkarılan büyük gerçekler, gerçeği gizli hazineler gibi arayanlar içindir. Daniel yaşlı bir adamdı. Hayatı, putperest bir sarayın cazibeleri arasında geçmişti; zihni büyük bir imparatorluğun işleriyle meşguldü. Yine de bütün bunları bir yana bırakıp Tanrı'nın önünde canını alçaltır ve Yüceler Yücesi'nin tasarılarını bilmeye çalışırdı. Yakarlarına karşılık olarak, göksel saraylardan son günlerde yaşayacak olanlar için ışık iletildi. Öyleyse, gökten bize getirilen gerçekleri kavrayabilelim diye anlayışımızı açması için Tanrı'yı ne denli içtenlikle aramalıyız.

"Ben, Daniel, görümü yalnız ben gördüm; benimle birlikte olan adamlar görümü görmediler; ama üzerlerine öyle büyük bir titreme çöktü ki, saklanmak için kaçtılar... Bende hiç güç kalmadı; çünkü güzelliğim içimde bozulmaya uğradı ve gücümü yitirdim" (7 ve 8. ayetler). Gerçekten kutsallaştırılan herkes benzer bir deneyim yaşayacaktır. Mesih'in büyüklüğünü, yüceliğini ve kusursuzluğunu ne kadar daha açık görürlerse, kendi güçsüzlüklerini ve kusurlarını o kadar canlı biçimde göreceklerdir. Günahsız bir karakter iddia etme eğilimleri olmayacaktır; kendilerinde doğru ve güzel görünen şey, Mesih'in saflığı ve yüceliğiyle karşılaştırıldığında, yalnızca değersiz ve bozulmaya mahkûm görünecektir. İnsanlar Tanrı'dan ayrıldıklarında, Mesih'e ilişkin görüşleri çok belirsiz olduğunda, "Günahsızım; kutsallaştırdım" derler.

Gabriel o zaman peygambere göründü ve ona şöyle seslendi: 'Ey Daniel, çok sevilen adam, sana söylediğim sözleri anla ve dik dur; çünkü şimdi sana gönderildim.' Bu sözü bana söyleyince, titreyerek ayağa kalktım. Sonra bana şöyle dedi: 'Korkma, Daniel; çünkü anlamaya yüreğini koyduğun ve Tanrı'nın önünde kendini alçalttığın ilk günden beri sözlerin işitildi ve ben sözlerin için geldim' (11, 12. ayetler).

Göklerin Yücesi tarafından Daniel'e ne büyük bir onur gösteriliyor! O, titreyen kulunu teselli ediyor ve ona, duasının gökte işitildiği güvencesini veriyor. O hararetli yakarışa karşılık olarak melek Cebail, Pers kralının yüreğini etkilemek için gönderildi. Daniel oruç tutup dua ederken geçen üç hafta boyunca hükümdar, Tanrı'nın Ruhunun etkilerine direnmişti; fakat göğün Prensi, Başmelek Mikail, inatçı kralın yüreğini çevirip Daniel'in duasına cevap olacak kesin bir adım atmasını sağlamak için gönderildi.

"Ve bana bu sözleri söylediğinde, yüzümü yere eğdim ve konuşamaz oldum. Ve işte, insanoğluna benzer biri dudaklarıma dokundu.... Ve dedi: Ey çok sevilen adam, korkma; selamet sana olsun; güçlü ol, evet, güçlü ol. Ve bana konuştuğunda güçlendim ve dedim: Rabbim konuşsun; çünkü beni güçlendirdin' (ayetler 15-19). Daniel'e açıklanan ilahi yücelik o kadar büyüktü ki, bu manzaraya dayanamadı. Bunun üzerine göğün habercisi varlığının parlaklığını örttü ve peygambere 'insanoğluna benzer biri' olarak göründü (ayet 16). İlahi gücüyle bu dürüst ve imanlı adamı, Tanrı'dan kendisine gönderilen mesajı işitebilsin diye güçlendirdi."

"Daniel, Yüceler Yücesi'nin adanmış bir kuluydu. Uzun ömrü, Efendisi için yaptığı soylu hizmetlerle doluydu. Karakterinin saflığı ve sarsılmaz sadakati, yalnızca yüreğinin alçakgönüllülüğü ve Tanrı huzurundaki derin nedametiyle boy ölçüşür. Tekrar ediyoruz: Daniel'in yaşamı, gerçek kutsallaşmanın esinli bir örneğidir." Kutsallaşmış Yaşam, 49-52.